

Original Paper A comparative study of the allegory effects in the poems of Akhavan sales and Shafii Kadkani based on the intellectual principles of minimalism

Seydeh Zahra Rouhani^{1*}, Shahin Ojagh Alizadeh²

Abstract

Allegory is one of the most widespread ways of storytelling that inspires moral, didactic, social and political thoughts and messages to the reader. It is one of the methods of indirect expression of the poet's thoughts. An allegory is a narrative that can be read in disguise; so that it takes on other meanings that makes his speech more effective. Minimalism, as one of the main structural relationships of speech in social themes, is of significant importance. In this regard, minimalist short stories provide a suitable platform for analyzing the structural principles of speech based on the principle of allegory, due to the use of the basic narrative and allegorical structure as well as sociological relationships. This research has explained the allegorical effects of the poems of Shafii Kodkani and Akhwansals a descriptive-analytical way. In the thought of each of these two speakers. The main problem of this research is to search for the arrangements that Shafi'i Kodkani and Akhwansals used to express their inner intentions based on the prevailing concerns in the mind. The results of this research show that; The poems of Akhwan and Shafi'i Kodkani, with their solid structure, based on a unique form and structure, reflect the allegorical foundations of the word well in their poems.

Key words: Allegory, Akhavan Sales, Shafii Kadkani, Minimalism, Societies

1. Department of Persian Language and Literature, Roudhan Branch, Islamic Azad University, Roudhan, Iran. zrouhani25000@gmail.com
2. Assistant Professor Persian Language and Literature, Roodeen Branch, Islamic Azad University, Roodeen, Iran. alizade@riau.ac.ir

Please cite this article as (APA):

Rouhani, Seydeh Zahra, Ojagh Alizadeh, Shahin. (2023). A comparative study of the allegory effects in the poems of Akhavan sales and Shafii Kadkani based on the intellectual principles of minimalism. *Journal of Pedagogic and Lyric in Persian Language and Literature*, 15(57), 33-56.

Creative Commons: CC BY-SA 4.0		
Publisher: Islamic Azad University Bushehr Branch / No. 57/ Autumn 2023		
Receive Date: 04-06-2023	Accept Date: 27-08-2023	First Publish Date: 30-10-2023

مقاله پژوهشی بررسی تطبیقی جلوه‌های تمثیل در اشعار اخوان ثالث و

شفیعی کدکنی بر مبنای اصول فکری مکتب مینی مالیسم

سیده زهرا روحانی^{۱*}، شهین اوچاق علیزاده^۲

چکیده

مینی مالیسم، به عنوان یک از اصلی‌ترین مناسبات ساختاری کلام در مضامین اجتماعی، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. در این خصوص داستان‌های کوتاه مینی مالیستی به دلیل بهره‌گیری از ساختار بناهای داستانی و تمثیلی و همچنین مناسبات جامعه‌شناسی، بستر مناسبی را جهت نقد و تحلیل اصول ساختاری کلام بر مبنای اصل تمثیل فراهم می‌آورد. این پژوهش به شیوه‌ی توصیفی-تحلیلی و به روش کتاب خانه‌ای (مطالعات کتاب‌ها و پایان نامه‌ها) به تبیین جلوه‌های تمثیلی اشعار شفیعی کدکنی و اخوان ثالث پرداخته است. هدف پژوهش حاضر، انکام مبانی جامعه‌ی یک دوران وشنایت ارزش‌های متعدد آن در افکار، اندیشه‌ها و فرهنگ مردم یک دوره در اندیشه‌ی هر یک از این دو سخنور است. ضرورت پرداختن به چنین پژوهش‌هایی، بهره‌وری از شیوه‌های بیانی تمثیلی، به عنوان یکی از اصلی‌ترین مباحث انتقال سازوکارهای اجتماعی و مبانی فرهنگی است. مساله‌ی اصلی این پژوهش جستجوی تمیدانی است که شفیعی کدکنی و اخوان ثالث جهت بیان مقاصد درونی خویش بر اساس دغدغه‌های حاکم در ذهن، از آن بهره برده‌اند. تاکنون پژوهش‌های متعددی پیرامون اثار این دو شاعر صورت پذیرفته، ولی تحقیق مستقلی در خصوص تبیین روابط و مناسبات داستانی آنها بر اساس مبانی مینی مالیستی و ساختار تمثیل، صورت نپذیرفته است. نتایج پژوهش بیانگر آن است که اشعار اخوان و شفیعی کدکنی، با ساختار استوار خود، بر مبنای فرم و ساختاری منحصر به فرد، مبانی تمثیلی کلام را به خوبی در خود معکس نموده.

کلیدواژه‌ها: تمثیل، اخوان ثالث، شفیعی کدکنی، مینی مالیسم، اجتماعیات، زیبایی‌شناسی

۱. گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، رودهن.
zrouhani25000@gmail.com

۲. استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.
alizade@riau.ac.ir

لطفاً به این مقاله استناد کنید:

روحانی، سیده زهرا؛ اوچاق علیزاده، شهین. (۱۴۰۲). بررسی تطبیقی جلوه‌های تمثیل در اشعار اخوان ثالث و شفیعی کدکنی بر مبنای اصول فکری مکتب مینی مالیسم. تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی. ۵۶، ۳۳-۵۷.

	
حق مؤلف © توسطندگان.	
ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر / شماره پنجم و هفتم / پاییز ۱۴۰۲ / از صفحه ۳۳-۵۶	تاریخ انتشار بر روی اینترنت: ۱۴۰۲/۰۷/۰۵

مقدمه

بررسی و تبیین روابط و مناسبات مکتب ادبی مینی مالیسم، به عنوان یکی از مهمترین سازوکارهای ساختاری کلام، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. در این میان توجه به پیشینه‌ی آثار شکل گرفته در هر دوره واسلوب به کار رفته در آن، می‌تواند بیانگر مناسبات گوناگون اخلاقی، اجتماعی، فرهنگی و... باشد. در این میان شفیعی کدکنی و اخوان ثالث. با ارائه‌ی سازوکارهای ساختاری کلام به زبان تمثیل، به تبیین نقش کنش‌هایی می‌پردازند که با تحلیل آثار هر یک بر مبنای اصول فکری ناقدان، دریافته‌یم که زبان آن‌ها، دارای مناسباتی است که عناصر ساختاری تمثیل در نقد و تبیین مبانی ادبیات داستانی و اجتماعیات و همچنین بیان مبانی مینی مالیستی، بسیار سودمند واقع می‌گردد.

پیان مساله

شعر معاصر، دارای روابط و مناسباتی است که در طی زمانهای مختلف با به تصویر کشیدن آداب و رسوم، سنت‌ها، موازین اخلاقی، اجتماعی، تعلیمی و... توانسته است نقش عمداتی را در انتقال دغدغه‌های رایج در یک جامعه را ایفا کند. با بررسی و تبیین آثار شاعران و نویسندهای دوره‌ی معاصر، صنعت ادبی تمثیل به جهت برخورداری از مشخصه‌های دو صنعت ادبی استعاره و تشبیه، توانسته است در انعکاس رویکردهای جامعه شناسانه سودمند واقع گردد، مساله‌ی اصلی در طرح مبانی این پژوهش، کشف روابط و مناسبات تمثیل‌های مورده استفاده شفیعی کدکنی و اخوان ثالث در آثار خویش است. مساله اصلی این پژوهش آن است که درباره این دو شاعر در ایجاد فضای مناسب تمثیلی برای بیان افکار و عقاید خویش از چه تمهداتی بهره جسته‌اند و کلام آن‌ها تاچه حد در تبیین روابط و مناسبات متعدد جامعه با تکیه بر اصول فکری مکتب مینی مالیسم، قابلیت نقد و تحلیل می‌یابد.

پرسش‌های تحقیق

- ۱- کدامیک از مضامین اشعار مینی مالیستی شفیعی و اخوان دارای روابط و مناسبات تمثیلی است؟
- ۲- چگونه مبانی مکتب مینی مالیسم اشعار شفیعی کدکنی و مهدی اخوان ثالث را به سمت ایجاز گونگی کلام هدایت کرده است؟
- ۳- روابط و مناسبات مینی مالیستی با برگزیدن مبانی متعدد کلامی تا چه حد در تبیین مضامین تمثیلی اخوان و شفیعی کدکنی مؤثر بوده است؟

پیشینه‌ی تحقیق

در خصوص اشعار تمثیلی اخوان ثالث و شفیعی کدکنی تابحال پژوهش‌های گوناگونی به رشتہ‌ی تحریر در آمده، اما در خصوص تبیین مبانی مینی مالیسم بر مبنای اصل تمثیل، در آثار آن‌ها تاکنون تحقیق مستقلی صورت نپذیرفته است.

در ادامه به ذکر نمونه‌هایی از پژوهش‌های صورت گرفته پیرامون این اثر، می‌پردازیم: در خصوص آثار اخوان و شفیعی کدکنی، تا به حال پژوهش‌های متعددی به رشتہ‌ی تحریر در آمده است؛ اما در خصوص تبیین مبانی تطبیقی مینی مالیسم در شعر آن دو، تاکنون تحقیق مستقلی صورت نپذیرفته است.

در ادامه، به ذکر نمونه‌هایی از پژوهش‌های صورت گرفته پیرامون این دو شاعر، می‌پردازیم:

۱- ندا فخریان (۱۳۹۴)، بررسی تطبیقی تلمیحات در اشعار مهدی اخوان ثالث و محمد رضا شفیعی کدکنی. این پژوهش، به بررسی و مقایسه‌ی صنعت تلمیح در اشعار مهدی اخوان ثالث و محمد رضا شفیعی کدکنی می‌پردازد و عناصر متعددی که در معنای ثانویه‌ی کلام پیرامون صنعت تلمیح در سخن آن دو، قابل رویت است.

۲- مسعود دلاویز (۱۳۹۰)، تأثیر ذهن و زبان اخوان ثالث بر شعر شفیعی کدکنی در دفتر شبخوانی. در این مقاله، به تأثیرپذیری شفیعی کدکنی از افکار و اندیشه‌های اخوان ثالث پرداخته شده است و مصادیقی که در حکم عناصر شباهت و تفاوت آنها بوده، مورد ارزیابی قرار گرفته است.

۳- مسعود روحانی و همکاران (۱۳۹۰)، بررسی تطبیقی آرکائیسم در شعر معاصر با محوریت سه شاعر (اخوان ثالث، شاملو، شفیعی کدکنی)، پیکره‌ی اصلی این مقاله، بر مبانی و کشف قوانین و باستان‌گرایی در شعر این سه شاعر و توجه آنها به مضامین و عناصر کهن شکل گرفته است.

شیوه‌ی تحقیق

پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی، اشعار تمثیلی اخوان و شفیعی را با توجه به مؤلفه‌های مکتب مینی مالیسم و شاخصه‌های تمثیل، مورد نقد و بررسی قرار داده است. در وهله‌ی نخست به تبیین روابط و مناسبات این مکتب ادبی بر مبنای تمثیل پرداخته و سپس به تبیین مراتب داستانی شعر هر یک از شاعران نامبرده پرداخته‌ایم. پژوهش حاضر به روش مطالعات کتابخانه‌ای، کتاب‌ها و پایان نامه‌ها، صورت نپذیرفته است.

ضرورت تحقیق

ضرورت پرداختن به چنین مباحثی در نقد و تحلیل متون گوناگون در ساختارهای مختلف اجتماعی، سیاسی، اخلاقی، فلسفی و... آن می‌باشد، که جهت دریافت معانی پنهان ذهن گوینده و یا نویسنده، در فضای تمثیل و روابط و مناسبات آن بسیار حائز اهمیت است.

اهداف پژوهش

ضرورت پرداختن به چنین پژوهش‌هایی، نقد و تحلیل عناصر ساختاری متن بر اساس اصول فکری مکاتبی است که ما را در جهت کشف قوانین درونی متن بر مبنای روابط و مناسبات کلامی و اهداف متعالی تمثیل به سوی یک اثر داستانی رهمنوی می‌سازند. هدف اصلی پژوهش حاضر این است که دریابیم اخوان ثالث و شفیعی کدکنی در ترسیم فضای داستانی اثر خویش در ساختار تمثیل از چه اقداماتی بهره جسته‌اند و کلام تمثیلی آن‌ها تا چه حد توانسته در نقد و تحلیل جلوه‌های مینیمالیستی آثار بر اساس عقاید و اصول فکری ناقدان شعر توفيق یابد.

ابعاد اجتماعی مکتب مینی‌مالیسم

انواع گوناگون ادبی با رویکردهای متعدد در حوزه‌های گوناگون، بیانگر مناسباتی است که ریشه در تاریخ و فرهنگ یک سرزمین دارد. اصول فکری جامعه‌شناسان و همچنین مفسران تاریخ در زمان‌های گذشته، گویای مفاهیمی است که انسان را به تحقیق و تفحص در پیشینه‌ی خود فرا می‌خواند. در این میان، تاریخ ادبیات هر کشور، با ساختارهای بنیادین و منحصر به فرد، نمای گسترده‌ای از پیشینه‌ی یک سرزمین را به تصویر می‌کشد. از این رو، آداب و رسوم و اعتقادات انسان‌ها در هر دوره و نقش آفرینی آنها در عرصه‌های گوناگون، بستر اولیه مقاصد شاعران و نویسنده‌گان از بیان درویان خویش است. در این میان، سبک‌های ادبی، با برخورداری از قوانین و سبک‌های سخنوری، بازتاب گسترده‌ای از بایدها و نبایدهای تعریف شده‌ی یک سرزمین را بیان می‌کنند. این امر، در آثار شاعران و نویسنده‌گان هر دوره، امری کاملاً مبرهن است. در این میان اخوان ثالث و شفیعی کدکنی، بهدلیل توجه به مقاصد اجتماعی در افکار و اندیشه‌های خود، حوادث اجتماعی و سیاسی بسیاری را در ساختار کلام مینی‌مالیستی ارائه داده‌اند. از این رو، می‌توان ادبیات به کار رفته در آثار آنان را ادبیات اجتماعی نامید؛ زیرا تلفیق اجتماع و ادبیات در آثار هر یک، رویداد کاملاً واضحی است که خواننده با توجه به آنها، روایت‌های متعددی را از دوران‌های گذشته درمی‌یابد. امروزه، بهدلیل تحولاتی که در روزگار و جامعه عصر حاضر به وجود

آمده و تغییر شرایط زندگی آدمی، بر هنر و ادبیات تأثیر مستقیمی گذاشته است. پیشرفت جامعه جهانی در زمینه‌های علمی، بروز جنگ‌های جهانی، شتاب و سرعت در زندگی مردم عصر حاضر، ورود رسانه‌ها در زندگی‌های مردم، بر هنر و ادبیات در قرن بیستم، تأثیر بسیار زیادی گذاشته است. این عوامل، باعث ظهور و پیدایش سبک جدیدی در ادبیات و هنر یک کشور شده است. سبک هنری مینی‌مالیسم، بر اثر همین تغییر و تحولات سیاسی و اجتماعی به وجود آمده است و نظریه‌های فرمالیست‌های روسی، بر سرعت ظهور این سبک، تأثیر بسزایی داشته است.

این تغییر و تحولات، علاوه بر اینکه در مکتب‌های هنری تأثیر داشته است، بر ادبیات و داستان کوتاه نیز تأثیرات شگرفی گذاشته است. بر اساس تأثیر سبک هنری مینی‌مالیسم، داستان‌های کوتاه فشرده‌تر شده و به داستان کوتاه تبدیل شده است.

داستان‌های مینی‌مال، مانند دیگر انواع ادبی، دارای ویژگی‌ها و خصوصیات بارزی است که آن را از سایر انواع ادبیات داستانی متمایز می‌کند. از جمله شاخص‌ترین این ویژگی‌های کوتاهی و ایجاز و فشردگی بیش از حد این داستان‌ها است که نویسنده با کمترین واژگان و حجم فشرده، مفهوم و مقصود را از نوشه‌ی خود ارائه می‌دهد و به طور ناگهانی و در حین ایجاز، بیشترین تأثیر را بر خواننده می‌گذارد.

از نظر ساختاری، داستان‌های مینی‌مال دارای سبک و طرحی ساده و به دور از آرایش‌های ادبی و پیچیدگی‌های هنری هستند که محدودیت در زمان و مکان، محدودیت در به کار بردن شخصیت، شروع داستان از میانه بدون شرح و توصیف‌های غیر ضروری و دارای پایان‌بندی‌ای ناتمام و غیرمنتظره از خصوصیات بارز این سبک ادبی است.

در داستان‌های مینی‌مال، تغییر زمان و مکان و شخصیت‌ها به‌ندرت اتفاق می‌افتد و بیشترین توجه نویسنده در این نوع داستان‌ها، به دنبال شکار لحظه‌های کوتاه و ناب از زندگی شخصیت‌هاست. از آشکارترین ویژگی زبانی داستان‌های مینی‌مال، می‌توان به استفاده از حداقل واژگان و به کار بردن ایجاز هنری، نبودن آرایش‌ها و آراستگی‌های ادبی و هنری، استفاده از کلمات بدون پسوند و پیشوند و به صورت ساده و در عین حال، دارای بار معنایی زیاد، اشاره کرد.

علاوه بر ویژگی‌های زبانی بر شمرده شده برای داستان‌های مینی‌مال، می‌توان به عواملی از جمله: دوری از کلمات ثقلی و پرطمراه ادبی، کاربرد زبان ساده و محاوره، کاربرد واژگان غیراخلاقی و کوچه‌بازاری و دوری از هرگونه حشو و زوائد، عدم وجود آرایه‌ها و صنایع ادبی، خودداری از به کار بردن قیدها و صفت‌ها و ... اشاره کرد.

از لحاظ مضمون و محتوا، این داستان‌ها به جنبه‌های اجتماعی و انسانی توجه دارند و به مسائل فلسفی، تاریخی، سیاسی، اقتصادی در این داستان‌ها کمتر توجه می‌شود. شخصیت‌هایی که در این نوع داستان‌ها مورد گزینش نویسنده‌گان قرار می‌گیرند، اغلب از بین مردم عادی، فقیر و مأیوس و بدبوخت جامعه هست. طرح داستان‌های مینی‌مال، از حداقل عناصر داستانی تشکیل شده است؛ بهطوری که این داستان، گاه از لحاظ فشردگی، با طرح، نظم و لطیفه اشتباه گرفته می‌شود.

تمثیل

تمثیل در لغت به معنای «تشییه کردن» و «مثل آوردن»، و نیز به معنای «نگاشتن پیکر و نمودن صورت چیزی» است و در اصطلاح آن است که شاعر یا نویسنده به تناسب سخن خویش، حکایت، داستان یا نمونه و مثالی را ذکر می‌کند تا از این طریق، مفاهیم و نظریات خود را به خواننده یا شنونده منتقل نماید و آنچه در این میان مهم است نتیجه‌ی تمثیل می‌باشد که می‌تواند سرمشقی برای موارد متفاوت باشد. به تعبیری دیگر هرگاه برای تأکید یا روشن شدن مطلبی (معمولًاً پیچیده) تشبیه کنیم یا برای اثبات موضوعی نمونه‌ای بیاوریم، آرایه‌ی تمثیل را به کار گرفته ایمحوze معنایی تمثیل، در ادبیات گسترده است از آن با اصطلاحات تشبیه مرکب، استعاره مرکب، استدلال، ضربالمثل، اسلوب معادله، حکایات اخلاقی، قصه‌های حیوانات، قصه‌های رمزی و روایت داستانی یا الیگوری یاد کرده‌اند؛ در المعجم آمده است: لفظی دیگر که بر معنی‌ای دیگر دلالت کند. (قیس رازی، ۱۳۵۱: ۱۹۷). تمثیل به طور معمول قصه‌ای است به شعر یا نثر که منظور و مقصد اصلی آن از طریق تعویض شخصیت اشخاص و حوادث، به غیر از آنچه در ظاهر دارند، به دست می‌آید. به این معنی که وقتی نویسنده یا شاعر، می‌خواهد مطلبی را به خواننده انتقال دهد، قهمان‌ها و حوادث و صحنه داستان را با منظور و مقصد خود همانگ انتخاب می‌کند. خواننده می‌تواند با دقت در شکل ظاهری تمثیل و داستان به هدف و منظور اصلی گوینده یا نویسنده دست یابد. در ادبیات غرب پنج مبحث و مقوله متشابه وجود دارد که تفاوت‌هایی نیز با هم دارند و هر یک از آنها ویژگی‌های خاص خود را دارد. اما همه آنها در زبان و ادبیات فارسی به عنوان تمثیل شناخته می‌شوند: مثل، حکمت، حکایت، افسانه، قصه رمزی. مَثَل: پورنامداریان در کتاب رمز و داستان‌های رمزی در ادب فارسی در تعریف مثل آورده است: «قولی کوتاه و مشهور است که حالی یا کاری را بدان تشبیه کنند و غالباً شکل نصیحت‌آمیزی از ادبیات عامیانه است که محصول ذهن عوام و مبتئی بر تجربه‌های عادی زندگی است این شکل را ضربالمثل نیز گویند که غالباً صورت فشرده یک داستان است» (پورنامداریان، ۱۳۷۹: ۱۱۴).

«عبد القاهر جرجانی و خواجه نصیر طوسی و شبیه نعمانی، تا به آن حد بر خاصیت استدلال گری و اقناع کنندگی تمثیل معتقد بوده که نام این صناعت را استدلال گذاشته‌اند؛ چرا که در آن، از حال یک شبیه بر حال دیگر شبیه، دلیل می‌سازند.» (شیری، ۱۳۷۹:۸۴) استعاره و تشبیه جز ارکان اصلی ساختار تمثیل است بطوریکه با ایضاح و ابهام یا روشنگری و کتمانگری، معانی پنهان و پیام های اصلی یک اثر را بیان می‌کنند. «تمثیل ارائه‌ی شخصیت، اندیشه با واقعه است به طریقه‌ای که هم خود را نشان دهد و هم مباحث را، به عبارت دیگر تمثیل یک معنای آشکار دارد و یک یا چند معنای پنهان و نوعی تصویرانگاری است که در آن مفاهیم و مقاصد اخلاقی از پیش شناخته شده ایی از روی قصد به اشخاص، اشیاء و حوادث منتقل می‌شود.» (میر صادقی، ۱۳۷۹:۱۰۵ - ۱۰۴) تمثیل یک روایت است که پوشیده خوانده شود؛ بهطوری که معنا (ها)ی دیگری را هم به خود بگیرد. تمثیل، توصیف یک چیز است، زیر پوشش چیزی دیگر. تمثیل برای رسیدن به اهداف نهایی خود از نمادهای گوناگون سود می‌جویید. این نوع ادبی پیشینه‌ی تاریخی بسیار درازی دارد، بهطوری که شکل روایی بسیاری از اسطوره‌ها، تمثیلی است. ابن رشیق قیروانی در کتاب العمدہ، تمثیل را از شاخه‌های استعاره می‌داند و می‌گوید «تمثیل در نظر بعضی، از مماثله است و آن است که چیزی را به چیزی تمثیل و همانند کنی که در آن اشارتی باشد.

اخوان ثالث و اندیشه‌های اجتماعی او

در میان شاعران دوره‌ی معاصر، اخوان ثالث به عنوان یکی از شاخص‌ترین شاعران دوره معاصر دارای افکار و اندیشه‌هایی است که شعر وی را در میان شاعران هم‌دوره‌ی او، متمایز ساخته است. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کلام وی، توجه به جلوه‌های هنری با بهره‌گیری از روابط و مناسبات تمثیلی داستانی است و این امر، حاکی از آن است که اخوان در سرایش کلام خود، به روابط و مناسبات صور خیال و سازکارهای داستانی یا تکیه بر عناصر زیبایی‌شناختی توفیق یافته است. از این رو، شعر وی، زمینه‌ی مساعدی را جهت نقد و تحلیل جلوه‌های مینی‌مالیستی در خود فراهم می‌آورد. اخوان از شاعران منفرد تاریخ شعر ماست؛ با فردیتی نومیدوار... شاعری با عمری به درازای تاریخ... با نیم‌رخی از خیام و حافظ... یاس و حسرت فلسفی - تاریخی - اجتماعی، از برجسته‌ترین صور عاطفی و اندیشه‌گی شعر اخوان به شمار می‌آیند. (روزبه، ۱۳۸۹:۱۸)

اخوان، ابتدا شعرهایی در قالب‌های سنتی مانند قصیده، رباعی و... سرود و از نظر زبانی، احیاگر سبک خراسانی بود؛ اما در اثر آشنایی با نیما، به سرودن شعر نو روی آورد. در آثار اخوان، غلبه روح روایی،

صلاحت سبک خراسانی و بیان آرکائیک و حماسی، هم پیوند با شیوه نیما در حوزه شکل و موسیقی، ابعاد سبک نوع قدماهی او را پدیدار می‌سازند.

شفیعی کدکنی و اندیشه‌های اجتماعی او

محمد رضا شفیعی کدکنی، با تخلص سرشک، از جمله شاعرانی است که راه اخوان را در یکی از مجموعه‌های شعر آغازین خود به کار گرفت. شفیعی کدکنی که با مجموعه‌ی زمزمه‌ها به شیوه کلاسیک و به زبان تمثیل، پا به عرصه شاعری گذاشته بود. در مسیر شعر نو، از مجموعه‌ی شبخوانی تا مجموعه بُوی جوی مولیان، خط سیر و روند تکاملی مشخصی را پشت سر گذاشته است. او با سروdon مجموعه شعر شبخوانی، به آزمودن ذوق و قریحه‌ی شاعری خویش در سمت شاعری اجتماعی و رمزگرا با بیانی کن‌گرایانه است. در واقع، بعد از این دوره‌ی گذار است که شفیعی می‌تواند چهره و طرز تفکر حقیقی خویش را نشان دهد و به آن من سازگار با جهان‌بینی اش دست یابد (دلاویز، ۱۳۹۰: ۲۹).

مکتب ادبی مینی‌مالیسم

هر یک از مکاتب، با درخشش خود در حوزه‌های گوناگون، حکایت از اصول و ساختار منحصر به فردی دارند که در افکار، اندیشه‌ها و آثار شخصیت‌های علمی و ادبی، نمود و بروز می‌یابد. مکتب مینی‌مالیسم، از دهه ۱۹۶۰، به عنوان یک سبک در هنرهای مختلف، به خصوص نقاشی، موسیقی و ادبیات، مورد استفاده قرار گرفت. در این سبک هنری، مفاد و اولویت‌های سازنده اثر، تا حد ممکن به سمت اولویت‌های پایه‌ای تنزل پیدا می‌کنند. هنر مینی‌مال، به عنوان یکی از مهم‌ترین حرکت‌های هنری پس از جنگ جهانی دوم به شمار می‌آید که در آمریکا شکل گرفته است (پویانی، ۱۳۹۱: ۱)

مینی‌مالیسم، یک مکتب هنری است که اساس کار خود را بر پایه سادگی بیان و روش‌های ساده و خالی از پیچیدگی معمول فلسفی یا شبه فلسفی بنیان گذاشته است. مینی‌مال یا خردگرایی (میرصادقی، ۱۳۷۷: ۸۹) یا کمینه‌گرایی (پویانی، ۱۳۹۱: ۱)

(سلیمانی‌خواه، ۱۳۷۷: ۸۸)، صفتی است به معنای کمترین حد، اندک و ناچیز و «هنر مینی‌مال بر حداقل‌ها و کمترین‌ها استوار است» (حق‌شناس و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۰۳۹) ایجاز و تلخیص و پیراستن شعر و نثر از حواشی و زوائد، توجه به رئال و واقع‌گرایی، استفاده از تلمیح، بیان روایی و...، از ویژگی‌های مکتب مینی‌مالیسم ادبی است. مینی‌مال، به معنی کمینه و حداقل و مینی‌مالیسم به معنای حداقل‌گرایی، جنبشی است که حدود نیم قرن از شکل‌گیری آن می‌گذرد. مینی‌مال، تحت تأثیر شرایط و

عواملی ظهر کرده است که جنبش مکتب فرمالیسم، یکی از شرایط شکل‌گیری و ظهر مکتب و هنر مینی‌مالیسم می‌باشد. فرمالیست‌ها که در ۱۹۲۰ میلادی، جنبش و مکتبشان در روسیه پایه‌گذاری شد، در صدد بودند تا موازینی ایجاد کنند که بتوانند با تکیه بر آنها، آثار ادبی را مستقل از آفریننده و محیط آفرینش و با روشنی علمی بررسی کنند و در حقیقت، فرمالیست‌ها، به معماری و ساخت اثر توجه داشتند (میرصادقی و ذوالقدر، ۱۳۸۸: ۲۱۱-۲۱۲) در ابتدای دهه‌ی شصت میلادی، دنیای مدرن در زمینه‌ی ادبیات به مرحله‌ی سکون رسید. هنر و دیگر پدیده‌های اجتماعی، به دنیای جدیدی پای گذاشتند که امروزه با واژه‌ی پسامدرن شناخته می‌شوند. در همان دهه بود که هنر داستان کوتاه مینی‌مال، در ادامه‌ی داستان کوتاهی که بیش از یکصد سال از ظهر آن می‌گذشت، جای خود را باز کرد. در «فرهنگ توصیفی ادبیات و نقد» زیر عنوان «تقلیل گرایی»، کمینه باوری و مینی‌مالیسم این گونه آمده است: «سبک یا اصل ادبی یا دراماتیک، مبنی بر کاهش دادن مفرط محتواه اثر، به حداقل عناصر ضروری، معمولاً در قالبی کوتاه، مانند قصه‌ی کوتاه نمایشی یا تک‌گویی، شعر هایکو و کلام قصار است» (کادن، ۱۳۸۰: ۲۴۳). مینی‌مالیسم، بیشتر به عنوان سبکی در ادبیات داستانی و گونه‌ی از انواع داستان‌های کوتاه شناخته شده که بر پایه‌ی ایجاز و فشردگی بیش از حد محتواه آثار بنا شده است؛ به صورتی که از یک داستان، فقط جنبه‌های مهم و عناصر ضروری آن باقی می‌ماند و از همان آغاز شکل‌گیری، در بیشتر زمینه‌های هنری و حتی غیرهنری به کار گرفته شده است. هنر مینی‌مالیسم، تلاش و ادعایی برای ارتقای ادبیات داستانی نیست؛ بلکه این هنر سعی دارد که بین انسان ماشینی با شرایط و الزامات زندگی امروز، ارتباط و پیوند برقرار کند (خلخالی استاد، ۱۳۸۵: ۴۱)

کوتاهی و خلاصه بودن و ایجاز و فشردگی مفرط، از مشخصات بارز داستان‌های مینی‌مال محسوب می‌شود. بنابراین، داستان‌های مینی‌مال، از نظر حجم و اندازه، بسیار کوتاه است؛ به طوری که به داستان‌های مینی‌مال، داستان‌های خیلی خیلی کوتاه می‌گویند که در نوشته به پایان نمی‌رسد و ذهن خواننده را به چالش می‌کشد. داستان‌های مینی‌مالیستی کوتاه‌تر از بلندی یک تار مو است که به آن نوشتاری کوتوله گفته‌اند. این داستان‌ها، از نظر حجم و کمیت، بین دو تا سه صفحه تعیین شده است (جزینی، ۱۳۸۹: ۱۸) در کتاب ادبیات داستانی بیان شده است که: داستانک (مینی‌مال) یا داستان کوتاه کوتاه، داستان‌هایی منتشر است که باید از داستان کوتاه جمع و جوهر تر و کوتاه‌تر باشد و از ۵۰۰ کلمه کمتر و از ۱۵۰۰ کلمه بیشتر نباشد. در داستان‌های مینی‌مال، عناصر کشمکش، شخصیت‌پردازی و صحنه، ماهرانه و هنرمندانه به کار رفته است. در واقع، این نوع داستان‌ها، عناصر داستان کوتاه را با ایجاز و اختصار به همراه دارند (میرصادقی، ۱۳۹۰: ۲۷۴)

در ادبیات غرب، کمینه‌گرایی یا همان هنر مینی‌مالیسم، به عنوان یک سبک به شمار می‌رود و کاربرد دارد؛ در حالی که در میان ملت‌هایی که پیشینه‌ای ادبی دیرینه‌ای دارند، گونه‌های ادبی‌ای وجود داشته‌اند که اساس و مبنای آنها بر کمینه‌گرایی بوده است. اگر ایجاز و فشردگی متون را جزء مهم‌ترین ویژگی‌های مینی‌مالیسم به شمار آوریم، در آثار ادب فارسی، با انواع و نمونه‌های متعدد و فراوانی از کمینه‌گرایی مانند: قالب‌های ریاضی و دویتی در حوزهٔ شعر و حکایات‌های منتشر و کوتاه در آثار عرفانی و اخلاقی که در دوره‌های مختلف زبان و ادب فارسی وجود داشته‌اند، مواجه می‌شویم که از ابتدای شکل‌گیری زبان فارسی دری، مورد توجه گروهی از شاعران و نویسنده‌گان فارسی‌زبان بوده است. در ادبیات معاصر فارسی، می‌توان شعر لحظه، کاریکلماتور و داستانک را از گونه‌های کمینه‌گرا به شمار آورد (تاواراتانی، ۱۳۷۹: ۱۵۶-۱۶۱) سبک مینی‌مال، مبنی بر گرایش به حداقل یا به بیان ادبی، ایجاز است. ایجاز یعنی بیان سخن به گونه‌ی کوتاه و فشرده است؛ ولی در عین حال، دارای معنایی کامل و رسا می‌باشد و گوینده و نویسنده آنچه را که در ضمیر و اندیشه‌اش نهفته است و قصد تفہیم و بیان آن را دارد، در عبارتی کوتاه و با الفاظ اندک و با رعایت فصاحت و بلاغت چنان پپوراند که فهم آن برای همگان راحت باشد؛ بدون آنکه موجب اخلال و تعقید و ابهام در معنی و مراد شده باشد (همایی، ۱۳۸۴: ۴۰۴) در داستان مینی‌مال، نویسنده بیشتر به استفاده از حداقل واژگان مورد نیاز توجه می‌کند و این توجه به حداقل‌ها، باعث می‌شود که کار نویسنده‌گان مینی‌مال، به سمت دشواری برود؛ چون نوشتن چنین داستان‌هایی که بسیار کوتاه و موجز هستند و در آن هیچ‌گونه مجالی برای شرح و توصیف نباشد و در عین حال، قصد داشته باشد پیام یا مفهومی را به طور کامل به مخاطب منتقل کند یا احساس و عاطفه‌ای را در او برانگیزاند، از عهده‌ی هر نویسنده‌ای برنمی‌آید. به همین دلیل، شاید بتوان گفت که نوشتن داستان مینی‌مال، بهدلیل محدودیت‌هایی که در این سبک از داستان وجود دارد، دشوارتر از نوشتن رمان و داستان کوتاه است و نویسنده داستان مینی‌مال، نیازمند مهارت، دقت نظر و تجربه‌ی بیشتری در مقایسه با نویسنده‌ی رمان و داستان کوتاه است. این داستان‌ها، معمولاً به طرز شگفت‌آوری پایان می‌یابند که این پایان شگفت‌انگیز و تغییر جهت دادن ناگهانی و غیرمنتظره، عملی است که در پایان داستان‌های مینی‌مال رخ می‌دهد و باعث شگفتی خواننده می‌شود (میرصادقی و ذوالقدر، ۱۳۸۸: ۶۱).

در یکی از فرهنگ‌های معتبر جهانی امریکن، در مورد واژه «هنر مینی‌مال»، این گونه آمده است: این هنر، ابتدا در روسیه و اتریش ظهر و گسترش یافته‌است و برخلاف پیامدهای اروپایی آن، بیشتر در آمریکا در مقیاس‌های گوناگون هنری به عنوان یک واقعیت عینی به کار گرفته شده است. هنر

مینی مالیسم، در واکنش به اکسپرسیونیسم انتزاعی ضد فرمالیسم در سال ۱۹۵۰، سعی دارد که نوشه‌های مشخص را حذف و نابود کند. بنابراین، با ابزارهای غیرمشخص و اغلب منفی سروکار دارد (گوهرين، ۱۳۷۷: ۱۹)

مشخصه‌های مکتب مینی مالیسم

در میان ویژگی‌های گسترده‌ی مکتب مینی مالیسم، برخی از آنها، به‌دلیل کاربرد آن در سازوکارهای علمی و ادبی، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. از این رو، جهت تبیین مبانی این مکتب در اشعار اخوان ثالث و شفیعی کدکنی، به معرفی هر یک از آنها به تفسیر می‌پردازیم: کم حجمی، طرح ساده، بی‌پیرایگی زبان، توجه به دغدغه‌های بشری، استفاده از تلمیح و ارجاعات بین متنی، انتخاب موضوع‌های جذاب، تایپوگرافی، شکل، استفاده از علائم سجاوندی (خدمی کولایی. رحیمی، ۱۳۹۳: ۳۴)

تبیین ابعاد اجتماعی مکتب مینی مالیسم در شعر اخوان و شفیعی کدکنی

۱- کم حجمی

این ویژگی، در بیان آن است که کمترین کلمه، عمیق‌ترین مفهوم را در عین سادگی انتقال می‌دهد. اولین و مهم‌ترین ویژگی متمایز‌کننده شعر مینی مال، حجم کوتاه آن است. درباره حجم دقیق این گونه اشعار، اتفاق نظر وجود ندارد. شاخص کم حجم بودن، تعداد واژه‌هایی است که در شعر به کار می‌رود.

مردم، ای مردم

من اگر جعدم به ویران بوم

یا اگر بر سر

سایه از فر هما دارم

هر چه هستم از شما هستم

هر چه دارم از شما دارم (اخوان ثالث، ۱۳۸۷: ۳۴۳)

وز چکاد آسمان پیوند

البرز مه آلود

بال بگشای از کنام خویش (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۶: ۱۱۵)

تطبيق: تبیین مبانی مالیسم با شاخصه‌ی کم حجمی در شعر اجتماعی اخوان ثالث و شفیعی کدکنی، به زبان تمثیل و به اشکال گوناگون قابل نقد و بررسی است. در شعر اخوان، تعلق خاطر شاعر با تکیه به واژه‌ی مردم به رشتی بیان در آمده. در واقع، شاعر، تمام مقصود خود را با استفاده از شاخصه‌ی کم حجمی کلام به زبان تمثیل درباره‌ی مردم جامعه بیان نموده و واگویه‌های خود را در قالب نقد اجتماع و حوادث آن، مورد نقدوتحلیل قرار می‌دهد. در مقابل نیز، شفیعی با بیانی حمامی و تمثیلی، مقصود خود را در قالب جمله‌ی امری، با استفاده از کلام اساطیری کوتاه و مختصر بیان نموده است. نکته‌ی حائز اهمیت در شعر وی، استفاده از واژگان به‌کار رفته در شاهنامه‌ی فردوسی با بیانی استعاری است. شفیعی، با استفاده از بیان کوتاه، سعی در تأثیرگذاری اندیشه‌های درونی خود دارد. اشاره وسیع او پیرامون حادثه‌ی زال و سیمیرغ در راستای بهره‌گیری از زبان تمثیل، با استفاده از کلمات کوتاه نظریه کنام و البرز، به رشتی تحریر درآمده است. آنچه را که در تحلیل عناصر درونی این شعر قابل بررسی است ترسیم فضای تمثیل و بیان مبانی اجتماعی با بیانی نمادین است.

۲- ارائه طرح ساده باشد

در این ویژگی، حتی‌الامکان، به اصل موضوع پرداخته می‌شود و از مقدمات و نتایج پرهیز می‌شود.
خانه‌ام آتش گرفته است

آتشی جان سوز

هر طرف می‌سوزد / این آتش

پرده‌ها و فرش‌ها را تارشان با پرود (اخوان ثالث، ۱۳۴۸: ۷۶)

.....

نه خرمی / نه گاوآهنی **ژوشنگ**
 نه مزرعه‌ای / نه آشیانه‌ی مرغی
 نه گل‌های به چرا
 شدست قامت برج بلندقیریه نگون (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۸: ۱۳۴)

تطبيق: اخوان، با استفاده از طرحی ساده به زبان تمثیل (آتش)، به وقایعی که بر او گذشته است، می‌پردازد. هدف اخوان از این نوع اجمال تفہیم مقاصد درونی خود به خواننده است که با استفاده از صنعت تکرار و تشبیه، آن را در حافظه‌ی تصویری بیننده قرار می‌دهد. به‌کارگیری واژه‌ی خانه، عنوان عامی است که مکان رخداد وقایع با زبانی نمادین است. آن هم مکانی که تمام هستی شاعر است و آن

می‌تواند تمام اندیشه‌ها و افکاری باشد که در طی دوران‌ها برای به ظهر رسانیدن آنها تلاش نموده است. در مقابل، شفیعی طرح ساده‌ی اندیشه‌ی خود را با استفاده از نفی ملازمات به خواننده با کلامی استعاری اعلام می‌دارد. طرح ساده‌ی اندیشه‌ی او، بی بهرگی از حیات مادی مطلوب است. او این دغدغه‌ی اجتماعی را با استفاده از فضای روستا با زبانی تمثیلی مطرح می‌کند تا این تصویر در ذهن مخاطب او ماندگار گردیده و توجه او را به وقایع جلب نماید. نقطه‌ی تشابه این شعر، از دست رفتن مقاصدی است که جهت روابط و مناسبات آن در دوران‌های گذشته، مشقت‌های بسیاری متحمل شده است و در حال حاضر، ماحصلی ندارد.

۳- بی‌پیرایگی زبان

مینی‌مالیست‌ها، به سبک زبانی، توجه ویژه‌ای دارند. زبان این گونه آثار، باید از چنان قدرتی برخوردار باشد که بتواند محدودیت‌های ناشی از کمبود زمان، مکان و بیان رخدادها را جبران کند. از این‌رو، در این اشعار، معمولاً واژه‌ها با دقت انتخاب و بجا به کار برده می‌شوند. به علاوه، زبان در این گونه داستان‌ها، بی‌پیرایه و شفاف است که در آن، کلمه‌ها معنای حقیقی خود را دارند و اگر دارای معنای مجازی باشند، با مراجعته به سیک ادبی شاعر و آگاهی از شیوه‌ی شعرسرایی وی، معنای واژه‌ها و تعبیر قابل فهم باشد.

آموخته جولا هگان پیر

که زند آن شاهد قدسی بسی صلا

که ترسد از نای سروش بسی صفیر

من نتوانم چوشما عنکبوت شد

کولی شوریده سرم من، پرنده‌ام

زین گنه، ای روبهکان دغل! مرا

مرگ دهد توبه که گرگ درنده‌ام

باز فتادم به خراسان مرگبار

غمزده، خاموش، فروخته (اخوان ثالث، ۱۳۷۹: ۵۶)

.....

همه ایوان و صحن خانه خاموش

همه دیوارها در هم شکسته

به هر طاقش تنبیه عنکبوتی
به روی سقف
گرد غم نشسته (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۹: ۱۳۴)

تطبیق نظری شاعر از خود با عنوان کولی زبانی تمثیلی، خود گواه این مدعاست که او خود را نه تنها فردی عادی می‌داند، بلکه به مراتب دونتر از آن، یعنی کولی نیز خطاب می‌نماید. این امر در شعر زمستان وی نیز، با عبارت لولی و شigmوم، قابل نقد و بررسی است. او با کلامی بی‌پیرایه، مناسبات اجتماعی جامعه را با لحنی ساده و به دور از تقدیم بیان می‌کند نکته قابل تأمل پسوند و شم می‌باشد که حکایت از زبانی تمثیلی و نمادین جهت درک تصویر ذهنی شاعر است. در مقابل، شفیعی، حوادث روحی و روانی خود را که حاکی از نامیدی‌های درونی است با زبانی کنایه آمیز وایجاز گونه مطرح می‌سازد، با کلامی به دور از ساختارها و صنعت‌های کلامی بیان می‌نماید. فضای شعر او، نامیدی است و این امر، در مقابل عبارت شعری من پرنده‌ام اخوان، امری متضاد جلوه می‌کند. این در عبارت من نتوانم چون شما عنکبوت شد... نیز، امری مبرهن است و این امر در فضای تمثیل رخ داده در واقع فضای تمثیل، فضای پارادوکس گونه ایست که حقیقت اصلی یک امر در ورای آن قرار گرفته است.

۴- توجه به دغدغه‌های بشری

این گونه اشعار، اغلب با هدف اثرباری بر عواطف خوانندگان نوشته می‌شود. امروزه، به مینی‌مال به عنوان فرمی نگریسته می‌شود که می‌تواند دغدغه‌های انسان‌ها را در حوزه‌های مختلفی که بشر امروز با آن سروکار دارد، بازتاب دهد. به همین سبب، در اشعار مینی‌مال دهه‌های اخیر، مضامین و درونمایه‌های گوناگون دیده می‌شود.

در این سرمه، گرسنه، زخم خورده
دویم آسمیمه سر بر برف چون باد
ولیکن عزت آزادگی را
نگهبانیم، آزادیم، آزاد (اخوان ثالث، ۱۳۷۹: ۱۹)

.....
در آینه دوباره نمایان شد
با ابر گیسوانش در باد
باز آن سرود سرخ انالحق

ورد زیان اوست
تو در نماز عشق چه خواندی؟
که سال‌هاست
بالای دار رفتی و این شحننه‌های پیر
از مردهات هنوز / پرهیز می‌کند
نام تو را به رمز (شفیعی کدکنی، ۱۹:۱۳۶۷)

تطبیق: بیان دغدغه‌های اجتماعی در کلام اخوان با واژگانی نظری: آزادی و نگهبان بیان می‌گردد. اخوان، با استفاده از مصاديق ایثار، روابط و مناسبات دفاع از سرزمین را در مقابل بیگانگان، با استفاده از مبانی اجتماعی بیان می‌دارد در واقع اخوان با بهرگیری از دو لایهی زبانی گوناگون در قالب‌های گوناگون کلامی نظری: تشییه و تمثیل به تبیین مناسبت‌های اجتماعی و تحلیل مبانی معنا گرایی در ذات خویش می‌پردازد.. گویی او یک فراخوان عمومی، برای همگان صادر نموده و تمام افراد را به دغدغه‌ای مشترک یعنی دفاع از وطن فراخوانده است. در مقابل، دغدغه‌ی اجتماعی شفیعی، نگرانی از عدم انعکاسی وقایعی است از گذشته‌های دور که می‌تواست در عصر جدید به نیوغ و بالندگی برسد و انسان‌ها را در مسیر معرفت عقلانی، به درستی هدایت کند. شفیعی به سوژه‌ای می‌پردازد که ماحصل نقد و بررسی پیرامون آن، دارای نگاه دوبعدی است ابعاد دیداری شعر او در راستای حقیقت و تمثیل قرار گرفته. از یک سو، نیازمند بودن اجتماع به افکار و وجود اشخاصی چون حلاج و از سوی دیگر، ترس از مواجه شدن با روابط و مناسباتی است که گاه برای انسان‌ها آنقدر مهم و قابل ارزش می‌گردد که هیچ شخصی، حاضر به تعیت از آن نیست و این امکر همان جلوه‌های پارادوکسی صنعت تمثیل است که در قالب معناگرایی تبیین می‌گردد.

۵- استفاده از تلمیح و ارجاعات بین متنی

یکی از راه‌های صرفه‌جویی در کاربرد واژه، استفاده از کلماتی است که یادآور ماجرایی است. بنابراین، شاعر با بهره‌گیری از ارجاع به داستان‌ها و اتفاقات مشهور و شناخته شده، از به کاربردن توضیحات غیراصافی پرهیز می‌کند. نیشگونی برای ذهن مخاطب است. خدایا

زین شگفتی‌ها / دلم خون شد
دلم خون شد

سیاوشی در آتش
رفت و از آن / سو
خوک بیرون شد (شفیعی کدکنی، ۹۷:۱۳۷۸)

در مزار آباد شهر بی خروش
وای جگدی هم نمی‌آید به گوش
دردمدان بی خروش و بی فغان
خشمناکان بی فغان و بی خروش (اخوان ثالث، ۱۹:۱۳۴۸)

تطبيق شفیعی کدکنی، با اشاره به داستان سیاوش با استفاده از زبان تمثیل، اندوه خود را از حوادث ناگوار با رمز و تلمیح بیان می‌کند. نگاه شاعر به مبانی اساطیری، حاکی از تعمق او در حوادثی است که مظلومیتی را در دوره‌ای دیگر به تصویر بکشد تصویر آفرینی او با استفاده از معانی ساختارهای گسترده‌ی کلمات نمادین بیانگر بیان مؤلفه‌های ذهنی شاعر در بیان مقاصد خویش است. دل خونی شاعر، نگاه مینی‌مالیستی او به وقایعی است که بر خلاف سازوکارهای اجتماعی رخداده و دنیای ذهنی او را پیرامون عوامل قابل ستایش زایل نموده و به بیراهه هدایت می‌کند. احساس اندوه و نامیدی و همچنین خاموشی مردم در شعر اخوان، در اسم مکانی به نام مزارآباد خلاصه می‌شود که نماد بارز اصل تمثیل جهت بیان دنیای ذهنی شاعر است که مردمانش همه مرده‌اند. در واقع، مزارآباد تلمیحی است به افراد غافل که در فراز و نشیب روزگار، نه تنها هیچ‌گونه درخششی نداشته‌اند، بلکه سرمنشأ حوادثی گردیده‌اند که ماحصل آن شومی و نکبت است.

۶- انتخاب موضوع‌های جذاب

اشعار مینی‌مال، برای آنکه مورد توجه قرار گیرند، نیاز به طرح موضوع‌های پُر جاذبه دارند. ازین‌رو، شاعر مینی‌مال، موفق برای پرداختن به یک موضوع، ابتدا بُرشی از موقعیتی جالب را انتخاب و سپس لحظه‌ای از آن را که جاذب‌تر است، روایت می‌کند. نداشتن شرح و روایت: شعر مینی‌مال، به داستان یا روایت تکیه ندارد و تا جای ممکن، مختصر و موجز است و معنا و مفهوم را بدون داشتن کلمات یا عبارات غیر ضروری، انتقال می‌دهد. در شعر مینی‌مال، صحنه و شخصیت‌پردازی وجود ندارد و هیچ چیزی توصیف نمی‌شود. البته می‌توان شعر مینی‌مال را با

معیارهای داستان مینی‌مال، مورد واکاوی قرار داد. به عنوان مثال، در شعر اخوان که مبتنی بر روایت است و عنصر روایت، بسیار پرزنگ است می‌توان روایتهای او را از منظر داستان مینی‌مال بررسی کرد.

ما چون دوریچه، رویه روی هم

آگاه زهر بگومگوی هم

هر روز سلام و پرسش و خنده

هر روز قرار روز آینده

عمر آینه‌ی بهشت، اما... آه

بیش از شب و روز تیر و دی کوتاه

اکنون دل من شکسته و خسته ست

زیرا یکی از دریچه‌ها بسته ست

نه مهر فسون، نه ماه جادو کرد

نفرین به سفر که هر چه کرد او کرد (اخوان ثالث، ۱۳۸۵: ۴۸)

آنجا هزار ققنوس / آتش گرفته است

اما صدای بال زدنشان را / در اوج

اوج مردن / اوج دوباره زادن

نشیندم هرگز

وقتی که با شکستن یک شیشه

مردابک صبوری یک شهر را

یکباره می‌توانی بر هم زد (شفیعی کدکنی، ۱۳۶۷: ۲۳)

تطبیق ناخوان با برگزیدن یکی سوژه‌ی اجتماعی، برقراری ارتباط و تعاملات اجتماعی را با رویکردی منحصر به فرد در قاب دو پنجه مطرح می‌کند بهره‌گیری او از ساختار اسم مکان دارای مناسباتی است که ذهن خواننده را به جلوه‌های بصری که اصل مینی‌مالیسم است معطوف می‌سازد. استفاده‌ی او از واژه‌ی سلام، حاکی از برقراری روابط اجتماعی است که منجر به ادامه‌ی گفتگو می‌گردد؛ اما گاه این حال خوش پایدار نبوده و منجر به دگرگونی‌هایی گردیده که معمولاً یک عامل در این میان، نقش تعیین‌کننده دارد که در اینجا رحل اقامت کردن و سفر کردن مصدق است. در مقابل، شفیعی کدکنی، با برگزیدن پرنده‌ی افسانه‌ای ققنوس که زبانی تمثیلی و اساطیری است، دست به انتخاب موضوع جذاب

زده است. تولد ققنوس در ادبیات، حاصل برهم زدن بال و سوختن ققنوسی است که از آن، تخمی حاصل شود و از آن تخم، حیوانی به نام ققنوس متولد می‌شود. تحلیل مبانی ساختاری تشبیه و نماد را در توجه شفیعی به زنده کردن هر آن چیزی است که پس از نیستی، خود عامل زاینده‌ای بر ایجاد عوامل پس از خود است. از این رو، می‌توان استنباط نمود که رخداد حوادث گوناگون در زندگی انسان، بستر ساز حوادثی دیگر است.

۷- تاپوگرافی

شاعران مینی‌مالیستی، با توجه به فونت، فاصله بین حروف، اندازه آن‌ها و غیره، به اشعار خود تنوع بصری می‌دهند این نوع شعرها، بیشتر از نظر بصری زیبا هستند. یعنی یکی دو کلمه را همین‌طور پشت سر هم بنویسیم که اصلاً جذابیتی ندارد. شکل و قرار دادن کلمات در صفحه می‌تواند تأثیر قابل توجهی داشته باشد.

آه / دیگر ما

گوزشیست و پیر مایم

به کشته‌های موج بادبان از کف

تیغه‌امان / زنگ خورده و

کنه / و / خسته

کوسه‌هایمان جاودان خاموش

تیزهایمان بال بشکسته (اخوان ثالث، ۱۳۴۸: ۸۵)

در کوچه‌ها فریاد زد آن کولی پیر
کلشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
آی پونه دارم / بوی بهاران
قراقی و بابونه دارم
بوی بهاران (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۸: ۱۰)

تطبیق: استفاده از فرم و ساختار سخنوری، یکی از ارکان تأثیرگذار کلام است. اخوان با قرار دادن کلمات تأثیرگذار در هر سطر، از توضیحات جانبی پرهیز نموده و به دور از هر کلیشه‌ی زبانی، به بیان حادثه‌ی رخ داده شده می‌پردازد. واژه‌ی آه، نقطه‌ی آغاز بیان کیفیت شعری اوست. داستان مینی‌مالیستی او در این قطعه، حاکمی از کهولت و فرسودگی ایده تازه و ناب است که در پیکره‌ی بندی کلام کمال

طلبی ذهن شاعر را از انتخاب دیدگاهها و مفاهیم معنایگرایی بیان می‌دارد. شاعر، خود را فردی می‌داند که افکار و اندیشه‌های او، دیگر هیچ‌گونه خلاقیتی نداشته و تماماً پوسیده گشته‌اند. از این‌رو، آن‌ها را به شکلی تأثیرگذار و خطی در سطور قرار می‌دهد. در شعر شفیعی، بارقه‌های امید و نشاط در واژه‌های پونه و بهار و بابونه، مصدق می‌باید و این غالباً با بیانی تمثیلی قابل بیان است. در واقع، شاعر با گزینش مصادیق تأثیرگذار از یک فصل خاص در طول سال به نام بهار که خود آغاز رونق زندگی مجدد است، شادی خود را به گوش تمام آدمیان می‌رساند و کولی را در این میان، تنها شخصی می‌داند که می‌تواند بهدلیل نشاط درونی همیشگی‌اش، طراوت بهار را فریاد بزند. برگزیدن واژه‌ی کولی حکایت بهره‌گیری شاعر از زبان تمثیل دارد بطوریکه در تبیین مناسبات کلامی با برگزیدن این واژه ساختارهای وجودی خویش را مورد نقد قرار می‌دهد.

-۸- استفاده از علائم سجاوندی

استفاده از علائم سجاوندی، بهویژه سه نقطه (...)، برای نشان دادن اینکه بخشی از مفاهیم شعر کوتاه شده است، در اشعار مینی‌مال رواج دارد. در واقع، شاعر قصد دارد تا بدین وسیله، آشکارا یادآوری کند که بخش یا بخش‌هایی از شعر حذف شده است و خوانندگان عادی را به تلاش برای توجه به قسمت‌های محفوظ ترغیب کند.

همدرد من! عزیز من! ای مرد بی‌نو!

آخر تو نیز زنده‌ای این خواب جهل چیست؟

مرد نبرد باش که در این کهن سرا

کاری محال در بر مرد نبرد نیست (اخوان ثالث، ۱۳۸۷: ۳۳)

دانشکده علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی

ای شاخه‌ی شکوفه‌ی بادام!
خوب آمدی / سلام!
لبخند می‌زنی؟
اما / این باغ بی‌نجابت
با این شب ملول
زنهر از این نسیمک آرام
وین گاه که نوازش ایام (شفیعی کدکنی، ۱۴۷: ۱۳۶۷ - ۱۴۸: ۱۳۸۷)

تطبيق: استفاده‌ی اخوان ثالث از روابط و مناسبات علائم سجاوندی، حاکی از مناسباتی است که گاه نادیده گرفته می‌شوند. اخوان با خطاب قرار دادن افراد گوناگون در شعرش نظیر: همدرد من - ای مرد بی‌نوا رویکردهای اجتماعی را مصدق قرار داده او با منادا قرار دادن واژه‌های ذهنی خود به تبیین مراتب نفسانی و عناصر ما بعد الطیعه می‌پردازد. یکی از مصاديق بارز شعر وی، همیشه جست‌وجوی افرادی است که همراه او گردد. این امر، در داستان زمستان نیز قابل رویت است. او اشاره می‌کند ... سلامت را نمی‌خواهد پاسخ گفت سرها در گربیان است ... حس تنها و عزلت در اشعار اخوان، حاکی از جست‌وجوی او به دنبال یک همراه واقعی است. او جهت تأثیرگذاری کلام، از واژه‌ی عزیز استمداد می‌جوید. شفیعی کدکنی، با خطاب قرار دادن شکوفه‌ی بادام، به بیان فرارسیدن حوادث مطلوب می‌پردازد. به رهگیری او از زبان تمثیل گویای اوج عطاوت و نگاه احساسی شاعر به مباحثی است که با نگاه شاعرانه مطرح گردیده. او فرارسیدن نیکی‌ها را با دمیدن نفس در وجود شکوفه‌ی بادام معنا می‌کند. سلام و لبخند زدن اجتماعیاتی است که شفیعی در این شعر به آن پرداخته و به آن واقف بوده است. تصویر آفرینی از روابط و مناسبات اجتماعی و عدم تعادلی که در مقابل این مناسبات حاکم است، بیانگر آن است که وی نیز چون اخوان، نه تنها از فضای غالب و حاکم لذت برده؛ بلکه احساس نالمانی نیز دارد. بطوریکه با ایجاد تناسبات معنایی وزبان تمثیل به تحلیل مناسبات اجتماعی پرداخته است.

بررسی تطبیقی جلوه‌های تمثیلی و ابعاد اجتماعی مکتب مینی‌مالیسم در شعر اخوان ثالث و شفیعی کدکنی

کم حجمی، طرح ساده، بی‌پیرایگی زبان، توجه به دغدغه‌های بشری، استفاده از تلمیح و ارجاعات بین متنی، انتخاب موضوع‌های جذاب، تایپوگرافی، شکل و استفاده از علائم سجاوندی، موضوعاتی بود که در این پژوهش، به نقد و بررسی آن‌ها در شعر شفیعی و اخوان پرداخته شد. با بررسی‌های انجام یافته در اندیشه‌های مینی‌مالیستی وزبان تمثیلی این دو شاعر، به این امر دست یافتنیم که مصاديقی چون کمینه‌گرایی، سادگی و گریز از تصنیع و تکلف و دغدغه‌های انسان معاصر، شاخص‌ترین رهارود شعرشان است. شخصیت واحد، زمان و مکان محدود، گرایش رئالیستی و بیان دغدغه‌های بشری نیز که از جمله مؤلفه‌های داستان‌های مینی‌مال است، مبنای اولیه تفکرات اجتماعی این دو شاعر را تشکیل می‌دهد که در تحلیل این خصیصه‌های اجتماعی، کاملاً قابل رویت بود. همان‌طور که اشاره شد، شعر مینی‌مال در مفهوم امروزی، به شعری گفته می‌شود که با کمترین واژه، دربردارنده مقصود و معنای خود باشد. تفاوت این‌گونه شعر با قالب‌های کوتاه شعر قدیم مثل دویستی، رباعی و قطعه، در این است که

شعر کوتاه امروز، گرچه از قواعد شعر نیمایی و یا سپید پیروی می‌کند؛ ولی از کلیشه‌هایی که خود را بر ذهن و زبان شاعر تحمیل می‌کنند، به دور است و این، همان امری است که در شعر این دو شاعر، کاملاً قابل رویت است.

نتیجه‌گیری

آثار شعری اخوان ثالث و شفیعی کدکنی، با توجه به برخورداری از شاخصهٔ مبنی‌مالیستی وزبانی تمثیلی، مبانی گسترده‌ای از مناسبات این مکتب هنری را به خود اختصاص می‌دهند. در حوزهٔ شعر، بهویژه شعر معاصر، گرایش به سمت کمینه‌گرایی و روابط و مناسبات گسترده‌ی بسیار در ایجاد یک خط داستانی مناسب به مهارت و قدرت کلام و بیان مستحکم گوینده آن بستگی دارد که در این پژوهش، با بررسی و تعمق در رهیافت‌های موضوعی شعر اخوان ثالث و شفیعی کدکنی، دریافتیم که هر یک، با استفاده از اندیشه‌های مبنی‌مالیستی، با تکیه بر اصول ساختاری صنعت تمثیل توanstه‌اند در ایجاد یک فضای داستانی مناسب، مبنی بر ساختارهای اجتماعی، فلسفی و همچنین مکتب سورثالیستی، در انتقال واقعی در ذهن خواننده توفیق یابند. از این رو، خواننده با پیگیری قانونمند یک خط داستانی، با رهیافت منطقی، به تبیین و استدلال آن موضوع مناسب با شاخصه‌های این مکتب ادبی - هنری می‌پردازد.

منابع و مأخذ

- ۱- اخوان ثالث، مهدی (۱۳۶۰) از این اوستا، تهران: نشر مروارید.
- ۲-، (۱۳۸۵) زمستان، تهران: نشر زمان.
- ۳-، (۱۳۸۳) آخر شاهنامه، تهران: نشر زمستان.
- ۴-، (۱۳۴۸) در حیاط کوچک پاییز، تهران: نشر روزن.
- ۵- تواراتانی، ناهوکو، (۱۳۷۹) داستان‌های مبنی‌مال در زبان، ادبیات داستانی دوره ۸ شماره ۵۳
- ۶- پور نامداریان، تقی (۱۳۸۸). در سایه آفتاب، تهران: نشر سخن.
- ۷- جرینی، جواد (۱۳۷۸) ریخت‌شناسی داستان‌های مبنی‌مال، کارنامه، س ۱، ش ۶، صص ۳-۱۴
- ۸- حق شناس، علی محمد؛ انتخابی، نرگس و حسین سامعی (۱۳۸۹) فرهنگ معاصر هزاره انگلیسی - فارسی، تهران: نشر فرهنگ معاصر.

- ۹- خادمی کولایی، مهدی (۱۳۸۶) نمودهای اساطیری انبیا و آیین‌گذاران در شعر شاملو، پیک نور، سال ۵، ش. ۳، صص ۱۱۵-۱۳۲
- ۱۰- دلاویز، مسعود، (۱۳۹۰)، تأثیر ذهن وزباناخوان بر شعر شفیعی کدکنی در دفتر شبخوانی، فصلنامه علمی پژوهشی زبانوادب فارسی، دانشکده ادبیات زبانهای خارجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، س. ۳، ش. ۸، صص ۲۸-۵۲
- ۱۱- رحیمی، رحمت (۱۳۹۳) ماهیت شناسی مینی مالیسم و بررسی داستان‌های مینیمال فارسی از آغاز تا امروز تهران، نشر میترا.
- ۱۲- رضی، احمد و سهیلا روستا (۱۳۸۸) کمینه‌گرایی در داستان نویسی معاصر، پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی، دوره جدید، ش. ۳، ص ۷۷
- ۱۳- روحانی، مسعود و همکاران (۱۳۹۰)، بررسی تطبیقی، آرکائیسم در شعر معاصر با محوریت سه شاعر (اخوان ثالث، شاملو و شفیعی کدکنی)، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دانشگاه مازندران، روزبه، محمدرضا (۱۳۸۱) ادبیات معاصر ایران، تهران: نشر روزگار.
- ۱۴- سلیمانی، محسن (۱۳۷۲) واژگان ادبیات داستانی، تهران: نشر آموزش انقلاب اسلامی.
- ۱۵- شفیعی کدکنی، محمد رضا، (۱۳۶۷) کوچه باغ‌های نیشابور، تهران: سخن، چ دوم.
- ۱۶- شیری، قهرمان، (۱۳۸۷)، مجموعه اشعار، تهران: مروارید، چ دوم.
- ۱۷- قیس رازی، شمس. (۱۳۳۸). المعجم فی معايير اشعار العجم. به کوشش محمد قزوینی و مدرس رضوی. چاپ اول، تهران: دانشگاه تهران.
- ۱۸- مدرسی، فاطمه؛ رضی، مهریه، (۱۳۹۱)، ویژگی مینی مالیستی در برخی داستان بیت‌های دیوان مولانا، فصلنامه تخصصی سبک شناسی نظم و نثر فارسی، س. ۵، ش. ۴، صص ۳۴۲-۳۲۷
- ۱۹- میرصادقی، جمال؛ میمت میر صادقی (ذوالقدر) (۱۳۸۸) واژه‌نامه هنر داستان نویسی، تهران: مهناز.
- ۲۰- میرصادقی، جمال (۱۳۶۰) قصه، داستان کوتاه، رمان، تهران: نشر آگاه، چ دوم.

۲۵- میرصادقی، جمال، (۱۳۶۴)، ادبیات داستانی، تهران: امیر کبیر، چ چهارم.

۲۶- کادن، جان آنتونی، (۱۳۸)، فرهنگ ادبیات و نقد، ترجمه کاظم فیروزمند، تهران: امیرکبیر،

۲۷- کادن، جی، ای (۱۳۸۶)، فرهنگ و ادبیات نقد، تهران: شادگان، چ دوم.

۲۸- گوهرین، کاوه (۱۳۷۷)، آینده زمان شتاب زمان، آدینه، شماره ۱۳۳ و ۱۳۳

